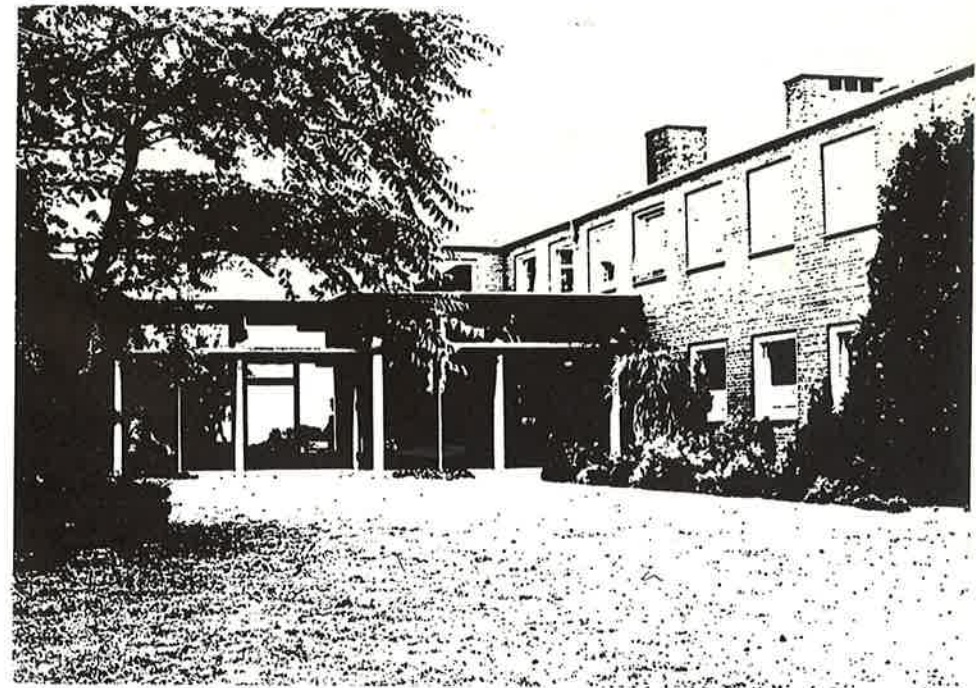

Ringe Fri- og Efterskole

Årsskrift 1977

48. årgang - udgivet af elevforeningen

Ved skolens formand...

Atter er der gået et år for Ringe Fri- og Efterskole siden jeg sidst skrev i elevskriftet. 1977 adskiller sig ikke meget fra det foregående år.

Efterskolen er igen fuldt belagt, og det er glædeligt at vi år efter år kan køre med fulde huse, men det er da noget som kendetegner de godt hundrede ungdoms- og efterskoler landet over, at man i disse år ikke har det store besvær med at få elever. Hvordan det så vil gå, når vi når en 7-8 år længere frem, kan vi jo godt have vore bange anelser om, idet de små årgange vil sætte ind til den tid. Men lad os håbe det bedste og fortsat gøre en indsats for at være på toppen.

Udbygning af skolen har også ligget stille i 1977, men planerne om udvidelse af gymnastiksalen i forbindelse med indgang og forhal mod vest, ligger i ministeriet. Vi har iøvrigt gennemført den nødvendige brandsikring og foretaget ret omfattende vedligeholdelser af den gamle drengesfløj.

I børneskolen er vi nået derhen, at vi nu må tage stilling til, hvor mange børn der er ønskeligt i hver klasse, idet vi ikke i en friskole ønsker for store klassekvotienter. Den bør ligge omkring 14-16 børn, men vi kan da glæde os over at der også i børneskolen er vind i sejlene.

Af mærkedage bør nævnes at Kirsten Kjær den 21. oktober rundede de 50 år, og jeg holdt ved den lejlighed følgende tale:

At være husmoder på en skole som Ringe Fri- og Efterskole er ikke noget hverv. I det hele taget er *det*, at være forstanderens kone med de pligter der følger med, et meget betydningsfuldt og krævende job. Det er virkelig af største betydning hvordan kvinden i denne position udfører sit arbejde og støtter sin mand i hans arbejde.

Er der nogen, der formår at løse disse opgaver, så det dig *Kirsten*. Du har en enestående evne til at få det hele til at fun-

vigtigt er, hvad jeres bedømmelse er, og det kan I måske først gøre helt op, når oplevelsen er på afstand.

Vi er nu godt i gang igen og har fuldt hus. 65 børn i friskolen og 98 elever i efterskolen. Perioden, som nu er kørt, er forløbet meget fint i alle måder, og der er grund til optimisme om et godt og udbytterigt år. Skolen er i skrivende stund snart fyldt til 1978/79, og med taknemlighed tænker vi på jer tidligere elever, fordi I lægger et så stort arbejde i at skaffe os nye elever. Ville I ikke anbefale skolen, var vort virke ikke på samme måde som nu meningsfyldt. Vi håber, det må lykkes for os med skolearbejdet i et sådant mål at gamle elever altid vil og kan føle sig ansvarlig for den.

Per Mossin rejste med sin familie til Silkeborg for der at tage fat på nye spændende opgaver efter ferien. Per havde et enestående kendskab og kærlighed til naturen, en egenskab, han i sjælden grad gjorde jer delagtig i, og mange af jer vil med taknemlighed huske ham for de ture, han lod jer opleve. Han vil i det hele taget blive husket som en dygtig, inspirerende og fantasifuld lærer. Vi ønsker ham held og lykke i fremtiden.

Lisbeth Sylvest, der var her i årspraktik, er atter tilbage på Ollerup for at gøre sin uddannelse færdig. Hun klarede sin opgave her på en særdeles god og positiv måde. Altid frisk og veloplagt gik hun i lag med opgaverne og vandt alle elevernes tillid. I hende får den skole, som til sin tid måtte ansætte hende, en fin medhjælp.

I stedet for Per og Lisbeth fik vi Vagn Bording og Ebbe Jørgensen. De er begge faldet til både blandt kolleger og eleverne, og vi håber, de vil lægge deres arbejdskraft her i en årrække fremover. En skole står og falder med sine lærerkræfters kvalitet. På efterskoler er det gode forløb afhængigt af alle ansattes indstilling. Vi kan glæde os over i hele skoleformen at have meget dygtige og meget velindstillede lærere og andre ansatte. Alle betragter de skolen som deres ansvar at få til at fungere. På den måde kan der holdes skole med mening i.

Både på friskolen og i efterskolen lægges der et stort arbejde, der bærer frugt. Det er således en glæde hver dag at se bør-

nene i friskolen er glade og trygge. Og om skolen står en trofast bestyrelse og skolekreds. Jo, vi har gode kår at arbejde under!

Indledningsvis nævnte jeg, at tiden gik. For 25 år siden blev Kirsten og jeg gift og kan nu holde sølvbryllup den 29. dec. En fest, vi glæder os over. Vore børn er jo også ved at være store nu. Bodil er i sygeplejelære i Svendborg, Terkel er i vinter på idrætsskolen i Vejle som et led i sin berideruddannelse. Lone bliver student til sommer, og Niels går på gymnasiets 10. klasse. Snart er de ude i verden, og så er samværet med den skønne barndomstid forbi, men medens forældre i almindelighed efter børnene er draget hjemmefra, kan føle sig noget ensomme, er vi privilegeret ved at være omgivet af børn og unge, forhåbentlig år frem i tiden, hvis kræfterne og helbredet strækker til.

Husk nu, I der gik ud til sommerferien at vende fuldtalligt tilbage til fastelavnsfesten. Indbydelse vil blive sendt til jer. Vi venter også et stort fremmøde til elevstævnet 3. og 4. juni. Sæt denne weekend af og kom i stort tal!

Med dette ønsker alle her på skolen jer en glædelig jul og et velsignet nytår.

Venlig hilsen
Kirsten, børnene og Gunnar Kjær

På vej mod nye tider

Når man læser, ser og hører dagens nyheder og her igennem delagtiggøres i den folkelige og politiske forvirring samt i vold, drab og andre menneskelige tragedier, da forstår man den pessimisme på fremtidens vegne, der kommer til orde. Der er da også mange, som i de rådende tilstande ser symptomer på den endelige opløsning af land og folk.

Der er imidlertid gode grunde til at advare mod en overhåndtagende pessimisme, både af hensyn til fremtiden og den ungdom, der tilhører den, navnlig af den grund, at jeg virkelig tror, at alle disse undergangsprognoser er forkerte.

Skal man bedømme vor aktuelle situation, må man drage et historisk perspektiv ind i vurderingen og se tilbage på udviklingen, der er sket.

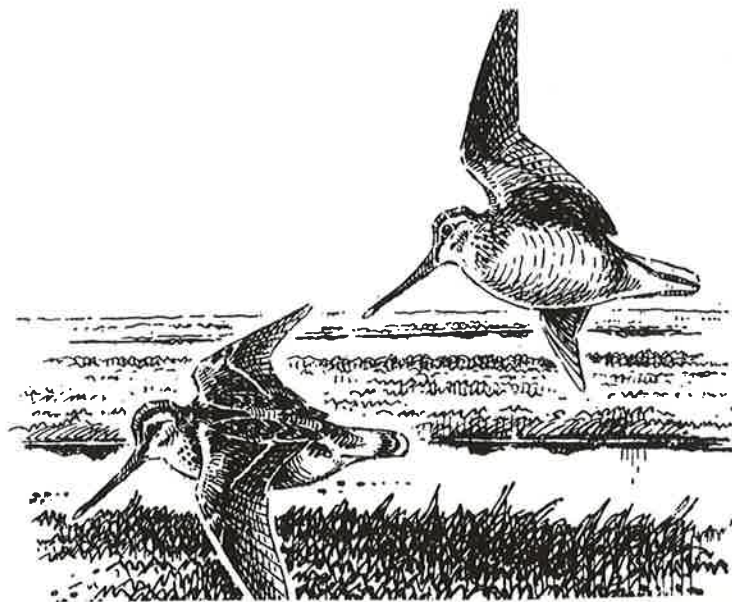
Her bør man huske, hvilke kolossale omvæltninger, der har fundet sted gennem de sidste 25 år. Her er tale om forandringer af en formidabel størrelsesorden, og som både har haft revolutionær karakter og er foregået med en svimlende fart.

Tidligere generationers udviklingskurver er næsten ikke registrerlige i forhold til det sidste kvarte århundredes udvikling.

Det er således indlysende, at vor generation, som blev hvirvlet ind i denne omvæltningsproces, har svært ved at finde egne ben; men selv om årsagen til tidens situation er forklarlig, skal vi ikke sætte os ned med afmagtsfølelse og lade tingene udvikle sig uden at gribe ind, tværtimod skal vi søge at finde en udgangsposition for at skabe mening i tilværelsen. Gør vi ikke det, sejrer pessimismen.

To grundforhold har for mig at se haft en afgørende indflydelse på udviklingen og for tilværelsens totale forandring.

For det første ændrede den overvældende teknificering fuldkommen den enkeltes arbejdssituation. Fra det manuelle slæb på arbejdspladserne blev disse mekaniseret. Det var en gammel

drøm, der her gik i opfyldelse, men de forventede fordele ved drømmens opfyldelse lader foreløbig vente på sig. Drømmens indhold var, at mennesket, løst fra det hårde kropslige arbejde, ville frigøre enorme både fysiske og åndelige kræfter til indsats på det kulturelle og medmenneskelige plan. Imidlertid blev en vigtig og afgørende faktor overset, nemlig behovet for høj levestandard.

Behovet for luksuspræget levestandard har grebet os alle, hvilket har medført behovet for større indtjening. Hvor det før var familiefaderen, der traditionelt stod som forsørger — og dermed for hjemmets økonomiske opretholdelse — er det nu almindeligt, at begge ægtefæller må søge ud i erhvervene for at klare udgiftsposterne. Dette forhold har i bund og grund omstruktureret hjemmene og affødt nødvendigheden af en enorm udbygning af den offentlige service, tænk på plejehjem, børnehaver, vuggestuer m.v.

En anden faktor, som har spillet afgørende ind i ændringen af vort samfundsmønstre, er, at store dele af befolkningen er

kommet i vildrede med vort kulturgrundlag. De fantastiske videnskabelige resultater, vor generation er vidne til, har medført, at mange mennesker sætter spørgsmålstegn ved det åndelige fundament, som tidligere generationer tog for givet. Den situation har sendt tusinder og atter tusinder af mennesker ud i rådvild søgen efter sandheden.

Begge nævnte forhold har skabt usikkerhed og stor forvirring og en tilsyneladende opløsning af etiske og åndelige begreber.

I en sådan opbrydningstid, som her tales om, åbner der sig rige muligheder for allehånde »profeter« til at spekulere i den åndelige rådvildhed. Dette ses af de mange besynderlige religioner, der på skift dukker op.

Et folk, stillet i den situation, kommer uvægerligt til at tegne et broget billede, som både består af livsfantasier og livsfornægttere, af moralfornægttere og moralfanatikere, tillige af samfundsfrelser og samfundsfornægttere.

Det samlede billede af tiden fuldkommer i sandhed en forestilling om den babylonske forvirring; men midt i dette tilsyneladende kaos kan man ane konturerne af en ny og god fremtid, en fremtid, hvor man vil forstå at prioritere værdierne i en fornuftig rækkefølge, og hvor omprioriteringen fra de materielle goder til fordel for livskvaliteter vil finde sted. Ikke sådan at forstå, at de nu engang erhvervede fysiske goder vil blive kvittet, men hvor disse goder bliver midlet til en bedre menneskelig tilværelse, og ikke som nu målet i sig selv.

Trangen til større fællesskab og medmenneskelighed spores i mange forhold, f.eks. forældres optagethed af deres børn og den ildhu, mange lægger for dagen ved at dæmme op for det skamløse overforbrug af ressourcerne og kampen mod forureningen af vort land.

Ligeledes er det et godt tegn, at man er ved at blive træt af de eksperimenterende samlivsformer og i stedet fortrækker det klassiske ægteskabsmønster, men med et fornyet og bevidst indhold, hvor ligestilling mellem mand og kvinde er en realitet.

Med hele det kendte samfundsmønster ændret, må vort folk leve med de enorme problemer, som dette har ført med sig, og

der er således intet mærkeligt i, at kræfterne i det store og hele forbruges til at skabe klarhed over dagen og vejen og således ikke har kunnet investere i det folkelige fællesskab.

Der er gjort mange forsøg på at etablere dette savnede fællesskabslement i vort folk gennem politiske modeller. Disse bestræbelser er velmente, men er og bliver overgangsfænomener. Demokrati og folkelig fællesskab kan nemlig kun reelt skabes af folket selv. Når dette erkendes, vil det tilføre vort samfund nyt liv. Da vil folket blive bundet grundlæggende sammen, der vil blive stilet mod nye, meningsfyldte mål, og den enkelte vil her igennem finde tilværelsens mening.

Det billede, der så tegner sig af familien Danmark bliver et land, som stadig er i drift, men som har fuldt styr på sin sejlads. Et land på vej mod nye mål og ny mening.

Derfor skal det lyde til ungdommen: Vel kan det se sort ud ind imellem, men I skal vide, at netop I er med i den mest spændende sejlads, noget slægtled har deltaget i.

Vel er vi ude på ukortlagte områder, hvor dybderne er svimlende og stormene orkanagtige, men med jer har I menneskets ufattelige evne til at overleve, og med dette i stadig behold, tilhører fremtiden jer. Lad derfor kun stormene piske og vildskaben rase — der er land forude! Tag dette i besiddelse.

Gunnar Kjær

Flammen

Lysten driver værket — Hvilket? — Hvad er det, som giver mennesker lyst til den gerning, han eller hun vælger? — Såre forskelligt —.

For nogle er det penge, lusten til at skabe noget stort, blive rig, få pengene til at formere sig, så man vinder magt og indflydelse her i verden. Måske begynder det med, at manden — ved sin dygtighed — får skabt sig en virksomhed, et dygtigt drevet landbrug, en fabrik, et skibsbyggeri, eller får skabt et rederi med mange skibe, der sejler varer fra land til land, med mange mennesker i sin tjeneste. Måske også et olieselskab, der pumper olie op af jorden. Handel skabes i stor stil, penge tjenes, og han eller de, der står i spidsen for det hele, vinder — næsten — ufattelig rigdom. Måske bliver lederen oliekonge, bilkonge, tændstikkonge eller andet. — Her i landet har vi f.eks. A. P. Møller-selskabet at se hen til.

I de store lande, hvor der rigtig er minedrift, skabes så: Kul-, jern- og andre konger. — Vi kan nok forstå, at manden, der driver en sådan virksomhed, må være meget *vel* begavet og *have lyst* til at tumle med de opgaver, det medfører. — Kan være, at væksten i et sådant foretagende ligesom *bærer* manden frem til nye opgaver.

Vi andre »småfolk« — den store, brede masse, er kun brikker i et stort spil. Kan hænde — også med den følelse: Hvor er det godt, at det ikke er os, der skal lede et stort gigantselskab.

Nå, faren er ikke så stor: Vore evner ville simpelt hen ikke slå til. Lysten mangler desuden aldeles. Muligt, at vi ligefrem glædes ved, at vi ikke hører hjemme i de kredse af »stormænd«. Den lykke, disse mennesker føler ved deres værk, forstår vi nok ikke.

Og dog er vi alle enige om, at vi også gerne vil eje lykken:

Føle os båret af vort arbejde, have lyst til at gavne og hjælpe andre til at nå det samme: at være lykkelige.

Men det kræver, at man i sit sind har fået tændt den flamme, der skal holdes brændende for at målet kan nås.

I en af Selma Lagerlöf's legender fortælles om en af de krigere, der i sin tid drog på korstog til den hellige grav for at fri den ud af de vantros magt. En aften sad en del krigere i deres telt. Der blev drukket bravt og stemningen steg. Krigeren Ranier blev ærtet og drillet af de andre. Samme dag havde han som udmærkelse fået et lys, som han måtte tænde ved den hellige grav. Trods stiklerierne, måtte han hele aftenen værne om flammen, for at ingen skulle puste lyset ud.

En siger: Denne gang kan du ikke som ellers sende det kosteligste af det erobrede hjem til Madonna i din hjemby Florenz.

Hvorfor?», spørger Raniero. »Nej, for det kosteligste er den flamme, som det blev dig tilstået at tænde ved den hellige grav, og den kan du dog ikke sende hjem«.

Ingen vil hjælpe ham med dette umulige arbejde. Til sidst erklærer han i stor vrede: Vil ingen anden, så sværger jeg, at jeg selv vil bringe flammen hjem til Florenz...

Så skildres hjemturen, hvor han ridende på sin hest fører det tændte lys over bjerge, gennem dale, ad vildsomme veje, hvor han overfalder af røvere, og mange genvordigheder må overvindes. En tur så halsløs og umulig for os at se. Mere træt og udslidt end nogen kunne tænke sig kommer han alligevel til Florenz, hvor han i kirken vil tænde alterlysene med sin flamme. Men da folk nu genkender ham — han var i sin tid draget af sted, vred på sin hustru, i strid med næsten alle, så samles de alle for at hindre ham i at komme til kirken. Da han til sidst segner udmattet om med den lille lysestump i hånden, kommer der en fugl flyvende og falder ned i det tændte lys. Dens vinger brænder. Men Raniero griber de brændende vinger og når alteret, hvor han lige når at tænde alterlyset med den sidste gnist. Målet var nået. Alterlyset var tændt af flammen fra Jerusalem.

Alle i kirken gribes af optrinet. Det munder ud i et samlet udbrud: Gud har vidnet for ham! Gud har villet det.

Om vi nu kan opfatte det på samme måde eller mene, at det hele er noget højstemt noget — er ikke sagen. — Kernen i det er, at den mand havde flammen tændt i sig, og derfor fik han sin gerning udført. På samme måde tror jeg, at mennesker der ved deres gerning skal nå at yde noget, må have en flamme tændt i deres indre, en flamme, der driver ham eller hende til at overvinde alle hindringer.

Hvad skal en familie blive til, om ikke faderen eller moderen igen og igen prøver at lede børnene gennem modgang og fristelser.

Hvad skal en lærer — lærerinde opnå ved deres arbejde, om de ikke på samme måde har flammen i sig, så de kan holde ud i deres arbejde for at hjælpe deres elever, børn eller unge. Hvad skal en præst ikke have af tålmod og kærlighed for at hjælpe de mennesker, der søger kirken for at finde vej gennem livets modgang, og få frejdighed og tro til at blive det, mennesker er bestemt til: tavler hvorpå Gud kan skrive.

Min bedste hilsen til alle på skolen — og til mine gamle elever.

God jul — godt nytår.

Karl Hedemann

Katameranen

Jeg har også læst »Katameranen«, af en af øjeblikkets mest omtalte forfattere, Bent Haller. At han er så meget i ilden for tiden skyldes ikke kun ovennævnte bog, men »Sabotage«, som er udkommet i efteråret.

»Sabotage« bliver forsøgt udcensureret fra Thisted kommunes biblioteker, da den påstås værende uden litterære kvaliteter. Herved skal forstås, at dens forfatter er venstreorienteret, og at den er skrevet i et sprog, som mange bruger, men få vil vedkende sig.

Lignende ting er ikke overgået »Katameranen«, men debatten om Bent Haller har trukket den frem i lyset igen.

At skrive om den lige før jul kan måske virke lidt mærkeligt, da det ikke just er en julebog, men den peger på en masse problemer som trænger sig på hele året.

Bogens miljø er familieproblemer, asfalt og højhuse omgivet af kraftig forurenende industri.

En af hovedpersonerne er Peter på 12 år. Han er lige flyttet ind i en 14 etagers ejendom. Han har svært ved at begå sig, da kun underdanighed over for den stærkeste accepteres.

Hjemme har Peter både en far og mor, men de har ikke meget tid til ham, fordi de begge arbejder altid for at tjene til eget hus!

Peter får en dag en slags ven i den 3 år ældre Thomas, som redder ham fra en konfrontation med den herskende bande.

Thomas' hjemlige forhold er meget ringe, faderen sejler og hjemme underholder moderen sig med diverse andre mænd. Thomas er meget bevidst over for samfundets uretfærdigheder, men har ingen forslag til deres løsning. Når hans argumenter bliver fejlet til side som barnepjat, bliver han aggressiv og tyr til vold mod sin mor, sine jævnaldrende, alle.

Disse to drenge finder sammen af nød, men på Thomas' be-

tingelser. Han er optaget af tanken om at flygte til Sverige for at komme væk fra udbytterlandet Danmark, hvor han er klar over sin egen placering og fremtid.

Sammen istandsætter de en katameran og sætter kursen mod det forjættede land, som de selvfølgelig ikke når.

De mister herredømmet over båden og driver rundt i storm. En af samfundets velbjærgede samler dem op og vil aflevere dem til politiet, men også denne knibe kommer de ud af: med vold.

Bogen (forfatteren) kan kritiseres for forskelligt, bl.a. for at påpege urimeligheder uden at angive andre løsninger end vold, men hvis man altid får sine argumenter afvist uden noget at sætte i stedet, er det desværre overalt sådan, at volden er den eneste nære udvej.

Jeg vil anbefale alle at læse bogen, fordi den beskriver et miljø, som findes mange steder, og som vil give endnu flere problemer fremover, hvis ikke ansvarlige mennesker får øjnene op for dem.

Med disse ord ønskes I alle en god jul og et godt nytår.

Jacob, Herdis og Robert

Vægterens råb til os

- Kl. 11 Gud Fader os bevare,
de store og de små!
hans hellig' engleskare
en skanse om os slå!
Selv vogte han byen vel!
Vort hus og hjem
har han i gem,
vor ganske liv og sjæl.
- Kl. 12 Det var ved midnatstide,
vor Frelser han blev født
til trøst al verden vide,
som ellers var forødt.
Vor klokk' er slagen tolv!
Med tunge og mund
af hjertens grund
befal dig Gud i vold!
- Kl. 1 Hjælp os, o Jesus kære,
vort kors i verden her
tålmodigt at bære;
der er ej hjælper fler.
Vor klokk' er slagen eet!
Ræk os din hånd,
o frelsermand,
da vorder byrden let.

God jul — glad jul ønskes jer alle!

Esther Torp

„De gode gamle dage”

Hvad menes der i grunden med begrebet »de gode gamle dage?«

Var det for 50 år siden? 100 måske? Eller 1000? Det er der nok delte meninger om. Men så lad os prøve at »skyde« os lidt ind på det.

Det var dengang pengene var noget værd, siges der. Javel, der var noget, som må kunne hjælpe os lidt på vej. Eller kan det? Har gennemsnitsdanskeren måske nogensinde før haft råd til så megen luksus som i disse år, hvor vi svælger i biler, stereoanlæg, væg-til-væg tæpper, farvefjernsyn, svømmepøle og alskens tekniske udstyr til forsøvelse af vor tilværelse? Så kan man indvende, at disse ting jo slet ikke fandtes dengang. Nej, det gjorde de ganske vist ikke, men der har sikkert heller ikke været særlig mange mennesker, som havde råd til dem.

Næ . . . Det var vist en svips, men vi prøver igen. Nogen siger, at det var dengang, der ikke var så megen vold i verden. Ingen terrorister. Dengang man uden risiko kunne færdes overalt.

Og hvornår var så det? Tja, det var i hvert fald ikke i vikingetiden. Efter hvad man har hørt, skulle de gæve vikinger have været ret så hensynsløse, og deres guder opfordrede ikke ligefrem til fred, da man jo skulle dø i kamp for at komme til høj-bords i Valhal. I vort århundrede har vi haft to krige, og i

forrige århundrede var det ikke stort bedre. I det hele taget er vort lille lands historie en næsten ubrudt kæde af eksterne og interne stridigheder. Næ, den dur vist heller ikke. Hvad gør vi så?

Fremmedgørelsen! Ja, der var den. Den snakkes der så meget om. Vi er fremmedgjorte overfor vort arbejde. I de gode gamle dage havde man et forhold til sit arbejde. Man vidste, hvad det var for en ting man fremstillede, der var ikke noget med at stå ved et samlebånd og sætte en dims i en dingenot, som man ikke anede, hvad skulle bruges til. Da lavede man selv tingene færdige. Det var tider. Ja, man havde et forhold til sit arbejde, men man havde også god tid til at få det: 10-12 timers arbejdsdag til en ussel løn. Nå ja, men skatterne da. De har aldrig været så høje som nu. De sluger næsten hver en krone, man tjener. Sådan var det dog ikke i de gode gamle dage. Nej, det var det måske ikke, men der var heller ikke nær så stor en social sikkerhed, hvilket man jo bl.a. bruger skatterne til at skabe. Næ, det er vist alligevel ikke så nemt at definere eller tidsfæste »de gode gamle dage«. Vi skal vist en anden vej.

Nostalgi er et ord, som er meget benyttet for tiden, og det betyder noget i retning af: »en sentimental længsel efter en svunden tid«. Og mon ikke det netop er sagen. Tingene sker omkring os så hurtigt, at man ikke har styr på det hele. Vi kan ikke følge med i »rotteræset«. Vi længes efter en tid, som vi kan føle os hjemme i, en tid, hvor vi kan skabe en tryk tilværelse uden frygt for, at i morgen er det hele forandret.

Derfor vil fortiden i modsætning til øjeblikket sikkert til alle tider stå som noget mere grundfæstet og trygt for det enkelte menneske og derfor være indbegrebet af »de gode gamle dage«.

— — —

En rigtig glædelig jul og et godt nytår, akkurat som i »de gode gamle dage« ønskes jer alle af

Jens, Ellen og Vagn

Al begyndelse...

At være ny på et sted, det har vi allesammen prøvet. Det at stå med nogle forventninger til en fremtid. Et sted, som vi alle har været fælles om at stå som nye overfor er Ringe Fri- og Efterskole. Og hvad følte vi så da vi stod i gården den første dag. I, der læser dette, har stået med et sæt forventninger, og de fleste af jer er nu i stand til at sige, om I fik dem indfriet eller ej. For mig stiller det sig lidt anderledes. Grunden til dette er, at I har stået der som kommende elever, jeg har stået der som kommende lærer.

Nu vil jeg prøve at kaste blikket tilbage til mit første møde med Ringe Efterskole. Jeg stillede med to sæt forventninger, dels nogle »kortfristede« dels nogle »langfristede« (undskyld, at jeg har brugt ord fra bankverdenen om lån, men I forstår nok meningen). De »kortfristede« forventninger går meget på noget ydre, det er spørgsmål som »Hvordan vil du finde dig til rette i bygningerne«? Et sådant spørgsmål får man hurtigt svaret på, det er grundlaget for ens trivsel, og her på skolen fandt jeg, at de ydre rammer om det indre liv er meget fine. Grundlaget for trivselen er helt sikkert noget af det bedst tænkelige. Kan man ikke lave skole indenfor de rammer, så er det ikke rammernes skyld. Et andet af de spørgsmål, der går på det »kortfristede« er: »Hvordan bliver man modtaget af de øvrige ansatte«? De mennesker jeg mødte den første dag, hvoraf mange også er de samme som I har mødt, viste sig at være fantastisk imødekommende og åbne, og jeg har nu en indvending mod det gamle ordsprog, der siger »Al begyndelse er svær«. Det er den, men har man nogen at dele den med, og jeg mener virkelig dele, så bliver det svære ikke så svært.

Det andet sæt forventninger, de »langfristede«, er det umuligt at finde svar på allerede nu. Det er spørgsmål, der meget går på det arbejdsmæssige: »Hvordan bliver relationerne elev-lærer og

lærer-elev«? Spørgsmålene her rækker langt ud i fremtiden, men det er spørgsmål, man uvilkårligt stiller sig selv, når man som ny står i gården, og det er også spørgsmål, det er godt at stille sig selv ved en begyndelse, for så er der et arbejdsgrundlag at starte op på.

Det, jeg i denne artikel har prøvet at gøre rede for, er nok for en stor del af personlig karakter, men jeg håber, at det kan bringe nogle minder frem til overfladen hos jer.

I ønskes en glædelig jul samt et godt nytår af

Pernelle, Malene, Birte og Ebbe Jørgensen

Advent

Julen 1977

Så tænder vi lys i kvæld,
vi tænder det for glæde.
Det står og skinner for sig selv
og os, som er til stede.
Så tænder vi et lys i kvæld,
vi tænder det for glæde.

Så tænder vi to lys i kvæld,
to lys for håb og glæde.
De står og skinner for sig selv
og os, som er til stede.
Så tænder vi to lys i kvæld,
to lys for håb og glæde.

Så tænder vi tre lys i kvæld,
for længsel, håb og glæde.
De står og skinner for sig selv
og os, som er til stede.
Så tænder vi tre lys i kvæld,
for længsel, håb og glæde.

Vi tænder fire lys i kvæld,
og la'r dem brænde ned,
for længsel, glæde, håb og fred,
men mest alligevel
for fred på denne lille jord,
hvor menneskene bor.

Med disse vers af Inger Hagerup ønsker vi jer alle en glædelig jul og et godt nytår!

Signe, Ingeborg og Arne Ploug

Krydderi til fordøjelsen af fritidslæsning

Der er et gammelt mundheld, der siger: »Lidt skidt i meget mad skader ikke, men en grebfuld i en grydefuld er for meget«. — Sådant er det også, når man læser for meget triviallitteratur (underlødige bøger, seriehefter, dårlige ugeblade og tegneserier).

Når man flere gange ugentlig kommer rundt på værelserne til eleverne, er det meget iøjenfaldende, at der altid bliver læst mange seriehefter og tegneserier. Nogle læser endda disse, før de ordner deres lektier.

Psykologen Jesper Florander har på Danmarks pædagogiske Institut lavet en undersøgelse over børns serielæsning. Han skriver: »Snarere må der opstilles den hypotese, at serielæseren benytter det symptom, der hedder serielæsning, som et forsøg blandt flere andre på at løse deres personlige vanskeligheder. Der må altså snarere ved serielæsning være tale om erstatnings-tilfredsstillelse, hvorunder de tilgrundliggende skjulte behov bliver ved at eksistere. I så fald må der regnes med muligheden af, at en sådan erstatnings-tilfredsstillelse tjener til at opretholde de behovssammensætninger, der har ført til barnets vanskeligheder, og dette vil igen sige, at serielæsningen som symptom ikke kan anses for at være uskadelig for serielæseren«.

Som dansklærer bliver man styrket i sine formodninger om, at for megen læsning af triviallitteratur i hvert fald ikke er gavnlig for børn og unges udvikling i sproglig henseende. Jo mere triviallitteratur de har læst og læser, især dårlige tegneserier, desto sværere har de ved at formulere sig skriftligt og mundtligt, fordi den sproglige udvikling er blevet forsømt ved denne ensidighed med hensyn til læsning.

Ved at læse for megen dårlig litteratur og dårlige serier kan der let ske følgende:

a. at du får tiden til at gå, uden egentlig at få noget ud af den.

- b. at du forsømmer andet. F.eks. lektier, familie og venner, samt at være aktiv og få udnyttet tiden positivt.
- c. at du læser noget, som hæmmer din fantasi's videre udvikling med hensyn til at bruge sproget som billedfremstiller. Herved begrænses ordforrådet og brugen af sproget, fordi du er bundet af klicheerne og billederne.
- d. at du gør dig mindre orienteret, fordi det, du læser, ofte er forløjet og virkelighedsfjernt.
- e. at du bliver indoktrineret og får ubevidst fremmet dårlige egenskaber, fordi der i det læste appelleres til det.
- f. at du gør dig psykisk doven og dummere i forhold til det, der kan forventes af dig i forhold til din alder, fordi det læste sjældent stiller krav om selvstændig hjerneaktivitet, hvilket hæmmer både menneskeligt og socialt.

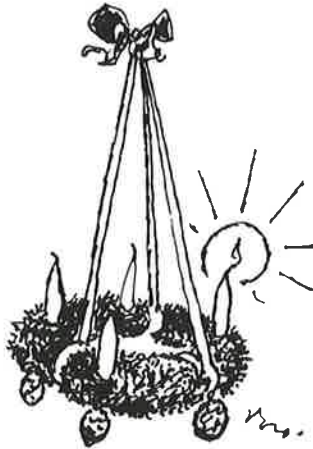
At høre på båndoptager, radio og fjernsyn samtidig med, at du læser, ophæver ikke de negative sider ved sagen. Efter min mening har det en sløvende indvirkning på koncentrations- evnen.

Hermed sendes I de bedste hilsner

Jens Peder

Advent

Det første møde med julens land
finder du i en krans af gran,
pynter du den med nænsom hånd
og hænger den op i små røde bånd.

Duften af gran i stuen ind
giver håb til fortrykte sind.
Mindre bli'r mørket og kuldens gys,
tænder du blot et adventslys.

Fire små lys i en adventskrans
hvisker til dig om julens glans.
Ser du blot dybt i lysenes skær,
ved du, trods vinter at vår er nær.

Matrea Faurholdt

I ønskes alle en glædelig jul og et godt nytår.

Astrid Hansen

Så nærmer vi os slutningen på 1977. Det nye som kom til i året var, at vi i forbindelse med elevmødet sendte en invitation ud til 10 års jubilarene.

Jubilæumsholdet samledes til frokost på skolen kl. 12, der mødte omkring 20, og det var mit indtryk, at de fik et par hyggelige timer sammen forud for elevmødet. Ideen med denne sammenkomst er nok så god, at det er noget, der bør blive en tradition.

Selve elevmødet vil jeg ikke beskrive, det blev et møde, som gik ind i rækken af gode minder for os alle.

Hertil er alt jo fest og glæde, men jeg vil nok mene, der også er ting som ikke er så glædelige, nemlig vores økonomi. Som I har set, har vi hævet kontingentet med 5 kr., desværre er denne forhøjelse nok utilstrækkelig til at bringe balance i tingene.

Jeg vil gerne opfordre jer alle til fortsat medlemskab, for at støtte vor forening og dermed også vor skole — Ringe Fri- og Efterskole.

Alle årskriftets læsere ønskes en glædelig jul samt et godt nytår.

Allan, Søren, Erna og Erling Andersen

BEMÆRK: Elevmødet 1978 vil sandsynligvis blive den 3.-4. juni. Der vil som sædvanlig blive sendt indbydelser ud til samtlige medlemmer.

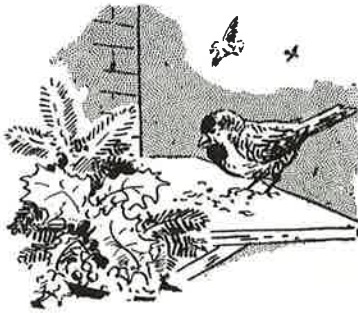

Glade jul, dejlige jul
grøn er sommer, og høst er gul
julen alene er tindrende hvid
julen er fred efter årets strid
julen er hjerternes tid.

Mylius Eriksen

Med dette lille vers om årstidernes skiften op imod højtiden, ønskes alle årsskriftets læsere en god jul og et lykkebringende nytår.

Asger Stokholm

Kære elever

Her på Ringe Fri- og Efterskole går tiden hurtigt. Jeg er begyndt på mit 10. elevhold, og dog synes jeg ikke, at det er så længe siden, jeg startede her, men travlhed og det interessante arbejde gør, at tiden flyver så hastigt afsted.

Efter skoletid har vi også travlt, vi har nemlig fået en dreng. Han er 10 mdr. nu, og han er begyndt at stavre rundt.

Tak for de mange hilsener vi har fået i årets løb.

I ønskes en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Anders, Lise-Lotte og Lars Liengaard

En rigtig god jul og et godt nytår ønskes jer alle.

Ann Lene, Sanne, Tyge og Inge

Uforsagt, hvordan min lykke
end i verden blive må!
det er just det mesterstykke,
som jeg daglig pønser på.
Når jeg kun i nåden står:
uforsagt, ihvor det går.

Ambrosius Stub

Slægt efter slægt har erkendt den livsvisdom, som kommer til udtryk i disse linier. Få tør benægte, at den livsholdning, som Ambrosius Stub giver udtryk for, er kristendommens inderste væsen.

At være forsagt, at være bange og usikker tror jeg de fleste af os kender til. Vi forstår ikke, når lykket vender ryggen til os. Livet er et spil, og i ethvert spil er der tabere. Vi kan blive tabere, fordi vi har fået dårlige kort, eller fordi vi er uopmærksomme og spiller vore kort dårligt. Mesterstykket består i at være uforsagt, selvom man taber. Der findes nemlig en Gud, som ikke sorterer taberne fra. Det har vi lov at tro på. Er man i stand til at bevare denne tro, taber man ikke helt. Men denne tro på livets mening vinder ikke een gang for alle, den må man kæmpe for dagligt. Måske er lykken ikke det, man normalt forestiller sig, måske er det bare det i nogle få øjeblikke at fyldes af en glæde over at leve, over at være til og have ansvar for andre menneskers glæde og sorg.

Årsskriftets læsere ønskes en glædelig jul og et godt nytår.

Asger med familie

Elevhilsener

Hej med jer alle fra 1967-68!

Ja, så er det 10 år siden vi forlod Ringe Efterskole, og meget er hændt siden da.

Som de fleste nok ved, blev jeg på skolen 1 år mere, dels som stuepige og dels som køkkenpige.

Derefter rejste jeg til Nordsjælland, hvor jeg var i huset hos en slagterfamilie i Hørsholm. Der var jeg godt 1 år.

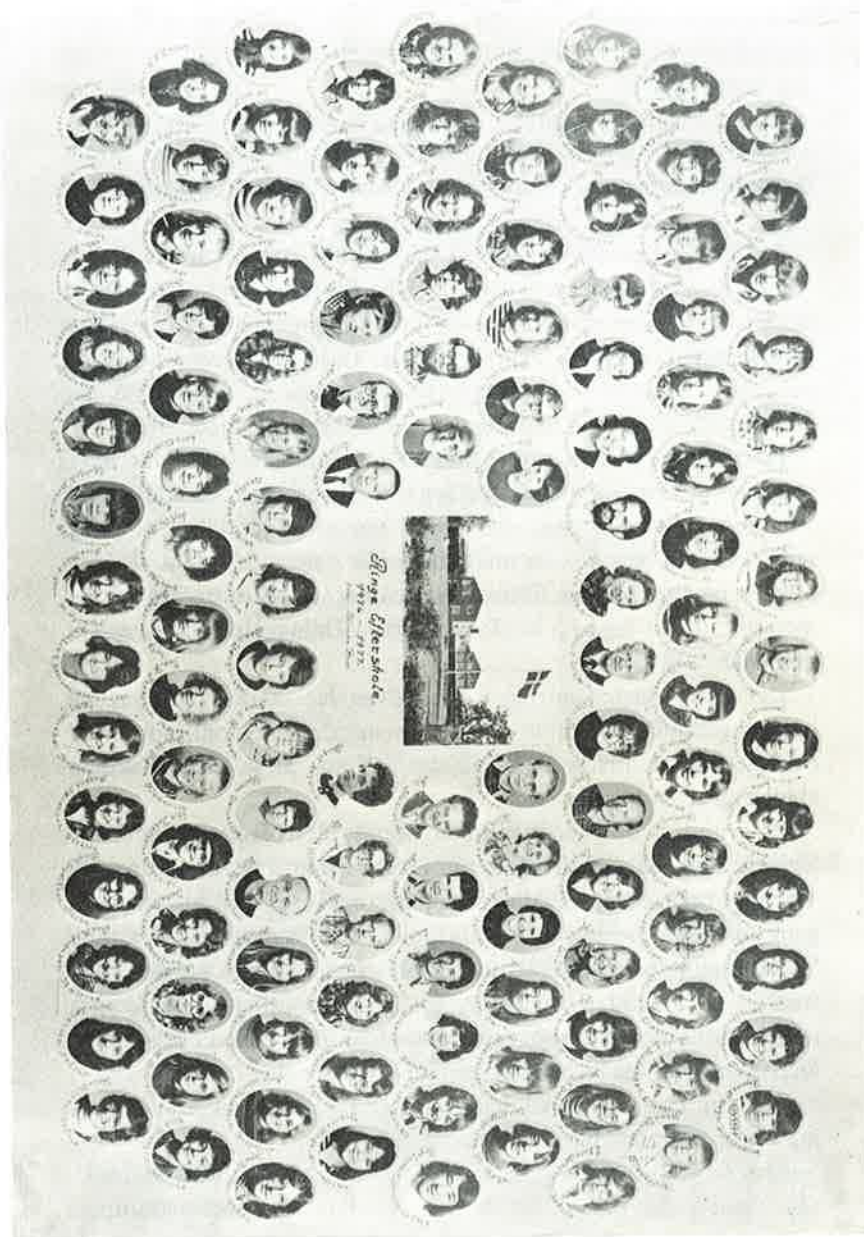
Vinteren herefter, 70-71 havde jeg en dejlig tid på Gerlev Idrætshøjskole ved Slagelse. Som nogen af jer måske fandt ud af, var jeg interesseret i gymnastik og håndarbejde. Derfor begyndte jeg min uddannelse som faglærer på Husflidshøjskolen i Kerteminde. En pragtfuld tid, ialt 3x8 måneder. I de frie sommermåneder havde vi forskellige jobs, jeg var ferieafløser i beskæftigelsesterapien på Nakkebølle Sanatorium den første sommer. Den næste ville jeg prøve noget helt andet. Jeg fik job på en bondegård, hvor de havde ca. 30-40 gæster hver dag (bondegårdsferie), mægtig sjovt, forøvrigt!

Foråret 74 blev jeg færdig i Kerteminde. Herefter fik jeg plads som beskæftigelsehjælper på plejehjemmet Søbo i Bogense, hvor jeg stadig er ansat. Det vil sige, jeg har haft orlov fra 15. aug i år til 2. dec., hvor jeg har deltaget i et omskolingskursus på Beskæftigelsesvejlederskolen i Århus. Det har været vældig spændende, jeg har lært en del om sygdomme, sociale fag, anatomi, pensionistgymnastik o.l. Det sidste, som jeg lige er vendt hjem fra, er en pragtfuld studietur, som gik til Ungarn (Budapest).

Nå, jeg må slutte her. Håber at se mange af jer til elevmødet.

Jeg sender hermed en hilsen til elever og lærere fra holdet 1967-68.

Venlig hilsen
Lisbeth Jensen (Jordløse)
Odensevej 48
5400 Bogense

Hej årgang 1967-68!

Jeg vil her fortælle lidt om, hvad jeg har foretaget mig, siden jeg forlod skolen i 1968.

Først var jeg hjemme i 3 måneder, derefter var jeg fodermester i et år på en gård i Ebberup. Derfra tog jeg en tur til Sønderjylland, nærmere betegnet Gråsten Landbrugsskole. Der var jeg $\frac{1}{2}$ i stalden som foderelev og $\frac{1}{2}$ år i marken.

Jeg forlod igen Sønderjylland, for jeg havde fået plads i Tarup som fodermester. Der var jeg i 2 år. Så fik jeg arbejde i Svindinge hos en som tager ud og klipper kreaturer, men der var jeg kun i 2 måneder. — For den 2. januar 1973 kaldte militæret på mig, og de mente at jeg skulle have 12 mdr. i Tønder, så det blev det så til. Den 21. december 1973 blev jeg hjemsendt.

Derefter fulgte den bedste juleferie, jeg nogen sinde har haft, men det er også den eneste. Jeg fik så arbejde på mejeriet i Svendborg, hvor jeg begyndte den 7. januar 1974. Til at begynde med var jeg ansat som mejeriarbejder, men jeg blev senere afløser på tankbilerne. Den 1. november 1974 rejste jeg så fra mejeriet, for at tage på landbrugsskole i Dalum, hvor jeg var i 9 måneder.

Der skete en forandring i min tilværelse medens jeg var på landbrugsskole, jeg købte nemlig en mindre ejendom, som blev ovrtaget den 1. marts 1975, så der var nok at se til, når skolen skulle passes ved siden af.

På grund af den tørre sommer, kunne det ikke gå rundt herhjemme, så jeg fik arbejde på et glasfirma i Kværndrup den 1. September 1975. Heldig har man også lov til at være en gang imellem; jeg havde nemlig fundet den rigtige pige for mig. Vi blev gift den 27. september 1975. Jeg var ikke på det glasfirma i mere end 9 måneder, for jeg blev tilbudt arbejde på mejeriet i Kværndrup som tankvognschauffør og der er jeg stadig. Den 8. august fik vi en herlig søn.

Det var lidt om, hvad jeg har fået de 10 år til at gå med, jeg håber at se jer til sommer.

Hilsen fra
Holger Stenderup

Kære hr. forstander!

Tak for hilsenen. Ja, det er hurtigt de 10 år er gået, men jeg havde det dejligt.

Du skriver, at jeg skal fortælle, hvad jeg har oplevet indenfor de år, der er gået. Da jeg tog fra skolen, fik jeg plads på et alderdomshjem som pige. Nu er jeg på et plejehjem som husassistent. Jeg har det godt; jeg arbejder fra 7 morgen til 12 middag. Sommetider er jeg der også om aftenen. I sommeren 1970 var min ven og jeg på bustur til Hamborg, og i 1971 var mine svigerforældre sammen med os i Spanien — det var skønt. I 1972 var vi i Jylland, i 1973 i Italien. — Vi har også været på Samsø, hvor der er meget dejligt.

I år har vi været på Mallorca, og vi er allerede i gang med at spare til den næste tur.

Jeg håber at høre fra jer snart og jeg glæder mig til at se mine gamle kammerater — vi ses vel til næste sommer?

Nu vil jeg slutte med at sige tak for de 10 mdr., jeg var hos jer. — Hav det godt, og en rigtig god jul.

Kærlig hilsen fra din gamle elev, Bente.

Bente Mossmann
Engeltoftgade 15
5000 Odense C

Kære kammerater og lærere fra 1967-68!

Det er utroligt, men der er faktisk gået 10 år siden den dejlige tid vi havde i Ringe. Der skal nok være de af jer, der har haft et mere ophidsende tiår end jeg, men jeg skal alligevel kort berette, hvad der er hædt mig, efter at »Løven« viste os porten.

Efter sommerferien fulgte jeg mit kald, og startede en karriere som malerlærling, til den fyrstelige gage af 67,50 om ugen.

Det gik ikke helt som forventet, og efter knap 2 år holdt jeg op i det pågældende firma.

Foråret 70 gik i lediggang, men den 1. august kom jeg atter i lære i et malerfirma, og denne gang lykkedes det. I september 72 gik en stolt, nybagt malersvend ud og udfordrede til-

værelsen. Men naturligvis kunne en sådan lyksalighed ikke vare ved. Den 1. november stod jeg med bankende hjerte og svedige hænder ved hovedvagten på Flyvestation Skrydstrup, hvor jeg sammen med ca. 400 andre rekrutter, deriblandt Marius, gennemgik ubeskrivelige lidelser. Denne mishandling på sjæl og legeme fik en dag en ende, idet jeg den 3. januar 73 fandt mig selv på kajen i Rønne. Så begyndte der at ske noget. Et halvt år senere blev jeg forlovet med en ung bornholmsk dame, som jeg havde gjort min opvarthning ved et bal, og 3 måneder senere skrev jeg kontrakt med Flyvevåbnet, hvor jeg til stadighed arbejder som radaroperatør.

I marts 74 skiftede den før nævnte unge dame efternavn til Christensen, og i 2 år levede vi i lykke og gammen. For 2 år siden købte vi »i et anfald af galskab« et gammelt hus i Østermarie på Nordbornholm, og siden da har vi ikke savnet beskæftigelse.

Meget mere er der ikke at fortælle, udover at jeg håber at se så mange af jer »halv-gamle« som muligt til elevfesten.

En rigtig glædelig jul samt et godt nytår ønskes I allesammen, hilsen Søren.

Søren Christensen
Almindingsvej 24, Østermarie

Kære lærere og kammerater fra året 1967-68!

Ja, det er jo ikke til at forstå at det er 10 år siden, jeg gik nede på skolen. Men jeg tænker nu tit tilbage på den dejlige tid, jeg var på Ringe Efterskole.

Da jeg kom hjem, var jeg i huset. Bagefter var jeg på et vaskeri og hvor jeg også var i huset. Da jeg rejste derfra, kom jeg på et alderdomshjem. Det var meget interessant. Det var fra kl. 7,00 morgen til 15,00, men jeg havde også nattevagten alene, hvor jeg passede ialt 26 ældre mennesker hvis de skulle have hjælp. Jeg var der i 4 år.

Fra det nye keramikværksted

Mens jeg var på plejehjemmet blev jeg gift, det var den 17. maj 1975. Min mand hedder Preben og er chauffør.

Nu arbejder jeg på Odense Sygehus i kantinen på 15. etage. Der er jeg med til at lave mad til læger og sygeplejersker, jeg hjælper også til med at vaske op. Der kommer omkring 1100 mennesker og spiser.

Jeg har også fået en dreng. Han blev født den 13. juli 1976 og han hedder Brian.

Vi har købt hus i Stige, og hvis nogen af jer skulle komme vor dør forbi er I velkommen til at besøge os.

Nu vil jeg slutte med at ønske lærere og kammerater fra vinteren 67-68 en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen

Else Schneider (f. Hansen)

(Kap det gode Håb)

Akacievej 1

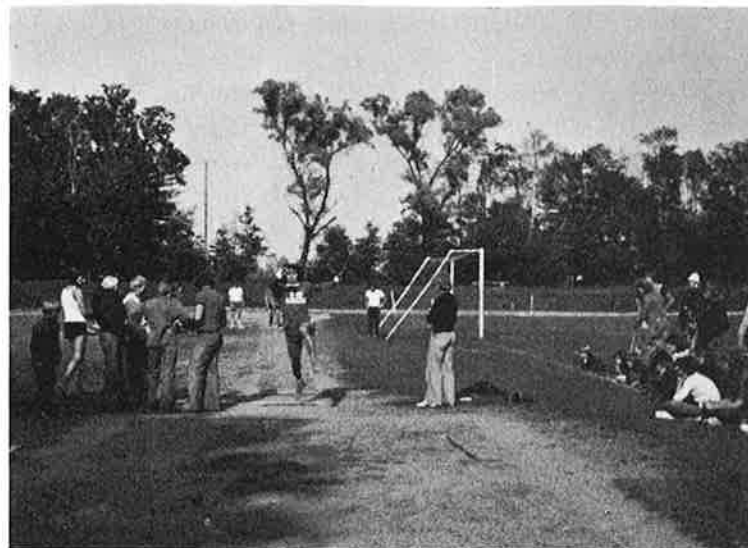
5270 Odense N

— — —
Kære gamle elever fra 1967-68!

Efter at jeg forlod Ringe Efterskole i 1968, kom min læretid som maskinarbejder, og takket være mine forældre kunne jeg bo hjemme, således at mine lærepenge kunne bruges til flyvelektioner samt andelskøb af et fly.

Kort tid efter det fyldte 18. år, stod det klart for mig, at flyvningen skulle være min levevej. En 9. klasse var derfor under minimum at læse videre på, inden for flyvningens verden. Derfor blev det nødvendigt for mig, efter endt læretid, at tage et 2 årigt realkursus.

Efter endt realeksamen, begyndte militærtjenesten i flyvevåbnet som flytekniker på helikopterne, og her i flyvevåbnet kom jeg ud for min hidtidig hårdeste prøve, idet jeg deltog i »Hollandsdetachmentet«. Detachmentet bestod af 53 mand med oppakning. Der var brændende sol og 32° C i skyggen, men der

Idrætsdag.

Stemmingsbillede

var ingen skygge, hvor vi marcherede — en sommerhede jeg sent vil glemme.

I år har jeg gennemgået Flyteknisk Grundkursus, og er blevet autoriseret civil flyvemekaniker. Ved siden af mit arbejde, læser jeg til trafikflyver på Den Danske Luftfartsskole, for senere at søge til SAS som pilot.

Dette var et meget kortfattet resume af de 10 år der er gået, siden jeg forlod efterskolen, og det bliver spændende at læse i årsskriftet hvad I har bedrevet.

Med venlig hilsen
Bjarne Tinghus-Larsen

— — —
Hej!

Det er utroligt at tænke sig, at det allerede er 10 år siden vi gik på Ringe Efterskole. Mangt og meget har jeg oplevet siden den tid, og jeg vil her prøve at fortælle om det i korte træk.

Efter jeg kom fra skolen, begyndte jeg at arbejde ved landbruget. Jeg arbejdede på 3 forskellige gårde på Fyn, indtil jeg blev indkaldt til soldat. Efter soldatertiden tog jeg på Kjærgård Landbrugsskole i Vestjylland. Det var meget interessant og lærerigt. Medens jeg var på skolen kom jeg til at kende nogle engelske landmænd, som var herovre på studietur. Jeg hørte, om det var muligt at få arbejde i England, og det var det..

Jeg rejste derover straks efter jeg var færdig med landbrugsskolen. Det var en ret stor gård jeg arbejdede på, med ca. 350 køer. Der var meget at lave, men alle var vældig flinke, og jeg nød at være der. Medens jeg arbejdede derovre, kom jeg til at kende nogle new zealændere. De gav mig nogle adresser i New Zealand, hvor jeg kunne skrive til for at høre om det var muligt at få arbejde dernede. Jeg var endnu engang heldig, og enden på det hele blev, at jeg rejste derned i 5 måneder. Jeg arbejdede på en gård i ca. 4 måneder og brugte resten af tiden til at rejse New Zealand rundt. Det var en skøn tur. Det meste af landet er højland, og man finder de mest storslåede udsigter. Klimaet er dejligt mildt; på den nordlige del af Nordøen er det subtropisk.

De kan andet end lave mad!

Et kig på et drengeværelse

Jeg rejste fra New Zealand op over Stillehavet og ind til Los Angeles i Californien. Jeg havde, før jeg rejste, købt en månedsbillet til »The Greyhounds«, og den brugte jeg til at gennemkrydse hele Nordamerika. Jeg ankom til New York en måned senere og tog flyveren tilbage til London derfra.

Dermed var jeg tilbage hvor jeg startede, og havde gjort hele turen jorden rundt. Jeg blev et par måneder i England inden jeg rejste hjem igen.

De næste par år arbejdede jeg som fodermester på 2 forskellige gårde i Sønderjylland.

Sidste vinter gik jeg og blev enig med mig selv om, at jeg ville til at læse videre. Derfor meldte jeg mig ind her på Vejlbj Landbrugsskole for at læse til husdyrbrugstekniker. I mellemtiden var jeg en tur i Sydtykland her i foråret. Jeg rejste derned for at lære lidt mere af sproget, arbejdede på en vingård nede i Würtemberg-dalen. Dyrkningen af vindruer er en hel kunst, og fremstillingen af vinen er kun for specialister. Det var meget interessant at se og opleve.

Jeg begyndte her Vejlbj Landbrugsskole den 1. august, og regner med at være færdig den 1. februar 1979, hvis alt ellers går vel.

Det er sådan i meget korte træk, hvad jeg har oplevet de sidste 10 år.

Jeg vil hermed slutte med at ønske alle en glædelig jul og et godt nytår.

Venlig hilsen — Hans Rytter Jensen

— — —
Kære venner!

Det er jo tragisk, dette her. Jeg mener, at der gået 10 år siden vi så hinanden sidst. Ja, nogle af os har nok set hinanden til festerne på skolen, men det jeg mener er, at det jo er en realitet, at vi ikke er 16 år mere. Det er da tragisk.

Ja, ja, det er der jo ikke noget at gøre ved. Jeg håber, at I allesammen har fået det bedste ud af tiden der gik, siden »Løvens« stemme brølede over os.

Og hvad har jeg så gået og lavet i disse (forfærdelig mange)

år? Jo, jeg startede med et år på forskellige (adskillige) fabrikker, men fik så tilbud. (Ja, dengang fik man tilbudt arbejde) om en plads på et kontor. Det huede mig ikke rigtigt, men det var dog varmt og renligt arbejde, så jeg tog jobbet. Efter 2½ dejlige år på dette kontor, avancerede jeg, og kom så på hovedkontoret i København (jeg var jo fra Århus). På omtalte kontor var jeg så i 2½ år, hvorefter jeg tog til Spanien som rejseleder. Der blev jeg dog kun i kortere tid, idet min dovenskab forbød mig at arbejde 14-16 timer i døgnet.

Vel tilbage til kontorjobbet. — Hør dette her begynder at se ud som om at disse år kun er gået med arbejde. Nej, der er dog også blevet tid til en del andet.

Jeg har rejst meget. Danset folkedans og jazzballet. Spillet håndbold. Lært spansk. Og nogle kontanter er der da også brugt på »Copenhagen by night«.

For lidt over 2 år siden, var jeg heldig at møde ham I ved nok, og det har resulteret i en hund på 1½ og en lille pige på 4 måneder. Så nu går jeg hjemme og laver ingenting, som mange mænd så morsomt siger.

Tja, det var så 10 år, og jeg vil slutte med håbet om at også I har det godt. Også en hilsen Kjær og alle lærerne, nye som »gamle«.

Venlig hilsen

Eva Vinther

Bille Brahes vej 3

1963 København V

— — —
Kære alle fra 1967-68!

Ja, så er det ti år siden vi gik på efterskole i Ringe. For mit vedkommende ti meget travle år, men også meget fornøjelige. Mens vi var på efterskolen, var vi i erhvervspraktik. Jeg i en børnehave, og jeg tror dette var medvirkende årsag til, at jeg besluttede at uddanne mig til pædagog. Nu ti år efter, er jeg meget nær på mit mål, idet jeg går på Ålborg Socialpædagogiske seminarium, og skal til afsluttende eksamen til sommer.

Det har ikke været en let vej til mit mål. Jeg har måttet bruge al min energi og stædighed på vejen, f.eks. måtte jeg ansøge fem gange, før jeg blev optaget på seminariet.

I de mellemliggende år har jeg beskæftiget mig med mange forskellige ting. Jeg har syet på fabrik, været i huset 1 år, arbejdet på et behandlingshjem for adfærdsvanskelige børn, i en børnehave, og på et børnehjem. I 1971 begyndte jeg at gå på aften-realkursus, det tog to år. Om dagen havde jeg arbejde i huset. Herefter tog jeg HF-eksamen, den var jeg færdig med i 1975, hvorefter det endelig lykkedes mig at blive optaget på seminarium.

Ja, jeg har gået i skole de sidste 6½ år, men har næsten hele tiden haft arbejde ved siden af, i weekends, ferier o.l. Jeg har gjort rent på Statshospitalet i Risskov, været gøgler i et tivoli, kassedame i et supermarked, passet børn i en feriekoloni på Sjælland, ekspederet i en bagerforretning, og i øvrigt passet et utal af børn i alle aldre. For tiden har jeg et lørdagsjob i en slagterforretning, men regner med snart at holde op, for at få tid til at skrive speciale og eksamenslæsning.

Der har ikke været meget tid til ferier i de sidste ti år, men det er dog lykkedes mig at tage nogle ture til Italien, og sidste år var jeg på studierejse til Bulgarien.

Som I kan se, har jeg haft nok at lave. Det vil blive en stor omvæltning for mig, hvis jeg efter endt uddannelse kommer til at gå arbejdsløs.

Jeg håber, jeg på trods af eksamen, vil være i stand til at deltage i elevmødet til sommer, og glæder mig til at hilse på jer alle, elever og lærere.

Nu til slut vil jeg ønske alle en rigtig glædelig jul og et godt nytår.

Med venlig hilsen
Eva Villefrance Rasmussen
Hassersvej 127
9000 Ålborg

Elevliste 1977-78

Benedikte Andersen, H. C. Lumbyesvej 36, 5482 Lumby.
Lars Tom Andersen, Agervang 14, II sal, 4300 Holbæk.
Jan Leerberg Andersen, Pilegårdsvej 4a, 5550 Langeskov.
Lone Elisa Andersen, Lodsvej 11, 5270 Odense N.
Stig Andersen, Højvangen 40, 5330 Munkebo.
Susanne Andersen, Smallemålet 23, 5250 Fruens Bøge.
Tonny Andersen, Behrendtsvej 25, 5500 Middelfart.
Ane Lise Arndal, Lyngevej 158, 3450 Allerød.
Grete Bastholm, V. Sortemosevej 15, 5892 Gudbjerg.
Martin Bønnerup-Larsen, Hyldemor 4, 5270 Næsby.
Hanne Christensen, Ørbækvej 5, 5683 Ferritslev.
Jonny Hellerup Christiansen, Søboparken 28, 5783 Korinth.
Gitte Due, Humlehaven 1, Bullerup.
Lene Elbæk, Sdr. Hygum, 6630 Rødding.
Michael Dalgård Elkjær, Bækholmen 62, 5240 Odense NØ.
Niels Peder Broe Eriksen, Vesterage 51, Særslev, 5471 Søndersø.
Susanne Eriksen, Bøjdenvej 7, 5800 Nyborg.
Flemming Fanefjord, Østergade 2, 5953 Tranekær.
Helle Fenger, Strandholt, Skippervej 39, 5494 Stige.
Ani Gjøde, Larsensvej 41, 5540 Ullerslev.
Annette Hansen, Pouls Gyde 4, Åstrup, 5600 Fåborg.
Bente Annette Hansen, Kastanievej 6, 5560 Årup.
Ebbe Finn Hansen, »Koruplund«, Rugårdsvej 455, 5461 Korup.
Inge Hansen, Møllebakken 115, 5300 Kerteminde.
Jannick Hans Thenov Hansen, Kørupvænget 5, 5230 Odense M.
Keld Hansen, Søndergade 63, 5450 Otterup.
Maybrith Hansen, Fredensgade 44 B st., 5000 Odense.
Michael Hansen, Skelhøjen 23, 2730 Herlev.
Ole Have Hansen, Bøgehavestræde 6, 5900 Rudkøbing.
Tove Sterndorff Hansen, Herslevv. 40, Tolstrup, 7000 Fredericia.
Brian Holm, Rs. Nielsensvej 16, Særslev, 5471 Søndersø.

Henning Nielsen Højlund, Møllevvej 4, 4773 Stensved.
Charlotte Jensen, Abakken 39, 5681 Bellinge.
Erik Jensen, Skovvej 21 a, 5400 Bogensen.
Esben Jensen, Ganløsevej 40 B, 3520 Farum.
Finn Årlund Jensen, Byghøjvej 9, 5681 Bellinge.
Hanne Hammerich Jensen, Dallundvej 3, 5681 Bellinge.
Jørgen Michael Jensen, Blæsbjergvej 45, 5462 Morud.
Karin Merete Jensen, Bækstrupgård, 5863 Ferritslev.
Lars Jensen, Nistedvej 12, 5494 Stige F.
Lone Huus Jensen, Ørbækvej 25, Brudager, 5882 Vejstrup.
Torben Frode Jensen, Ravndrupvej 20, 5854 Gislev.
Annelise Jørgensen, Bøllemosen 4, 5771 Stenstrup.
Jens Erik Jørgesen, Bøllemosen 4, 5771 Stenstrup.
Jette Jørgensen, Strandholtvej 2 b, 5494 Stige.
Kenn Karlsen, Søfældevej 6, Krarup, 5750 Ringe.
Karl Kampp, Herredsfogedvejen 10, 5881 Skårup.
Tommy Leon Kjeldsen, Hønsehøvej 21, 5771 Stenstrup.
Jens Christian Kjergård, Boesensgade 26, 5800 Nyborg.
Lene Møllegård Kristensen, Blæsbjergvej 61, 5462 Morud.
Susanne Gøttsche Kristiansen, Komigen Kro, 5462 Morud.
Finn Krogh, Sentvedvej 31, 5800 Nyborg.
Helmuth Kruse, Borsvinget 18, 5320 Agedrup.
Annette Rosenkvist Larsen, Kulleyvej 39, 4270 Høng.
Bent Larsen, Anderupvej 70, Søhus.
Hans Ole Larsen, Hammesbrovej 28, 5883 Oure.
Henrik Kjær Larsen, Grønnegyden 55, 5494 Stige.
Pia Sjødahl Larsen, Klavs Berntsensvej 6, 5471 Søndersø.
Vibeke Kjems Larsen, Grønnegyden 12, 5494 Stige.
Steen Lauridsen, Nellikevej 24, 5681 Bellinge.
Ejner Wilhelm Laursen, Parkvej 95, III, 2630 Tåstrup.
Connie Madsen, Kærsangervænget 9, 5550 Langeskov.
Kirsten Øhlenschläger Madsen, Peblingestien 1, 6430 Nordborg.
Jette Malmkov, Tørresøvej 18, 5450 Otterup.
Connie Marcslund, Heliosvænget 141 B, 5250 Odense SV.
Jan Mikkelsen, Tolstrup Alle 25, 7000 Fredericia.
Brian John Nielsen, Solsortvej 8, 5210 Odense NV.

Jørgen Borg Nielsen, Øster Løgum mark, 6230 Rødekro.
Lars Nielsen, Sandbjergvej 199, 5380 Dalby.
Lise Susanne Lehrmann Nielsen, Svanevej 22, 5492 Vissenbjerg.
Lone Nielsen, Tvedvej 184, 5700 Svendborg.
Lajla Nissen, Kræhaven 6 c, 1. sal, 6400 Sønderborg.
Peter Christian Normann, Gl. Mosevej 33, Revninge,
5300 Kerteminde.
Mette Møller Nørgård, Hedelundsparken 98, 5494 Stige.
Susanne Fdertoft Olesen, Damms Teglgård 34, 6200 Åbenrå.
Anette Genberg Olsen, Højrupvej 78, 7000 Fredericia.
Dorthe Pedersen, Havnegade 29, Skærbæk, 7000 Fredericia.
Jytte Pedersen, Kirkevej 2, Guderup, 6430 Nordborg.
Kim Leo Petersen, Skovgyden 33, 5450 Otterup.
Marianne Kondrup Petersen, Stikvejen 6, Brandsby,
5483 Kappendrup.
Jesper Gøeg Petersen, Tårnvang 22, 4300 Holbæk.
Ellen Kirsten Rasmussen, Dalen 1, Nors, 7700 Thisted.
Torben Bruno Rasmussen, Dalen 1, Nors, 7700 Thisted.
Kirsten Revsbech, Bogensevej 148, 5475 Gamby.
Lajla Rosenstrøm, Rosenvænget 10, 5560 Årup.
Michael Sandberg, Vesterholtvej 1, Jøesper Løgum, Rødekro.
Nina Schapiro, Østergade 36, 5881 Skårup.
Ulla Sparwath, Ladbyvej 21, 5300 Kerteminde.
Niels Peter Straarup, Stationsvænget 9, Refsvindinge,
5800 Nyborg.
Hanne Conrad Sørensen, Brahesmindeparken 8, 5600 Fåborg.
Anders Lindberg Toft, Kildeagervej 2, 2690 Karlslunde.
Kate Birkkjær Tarbensen, Tyttebærvej, 6870 Ølgod,
Elisabeth Esrassen, Berthelsensvej 21, 3911 Holsteinborg.
Ellen Jensen, Margrethevej 17, 3951 Christianshåb.
Jan Fly, Jakobshavn.
Joah Petersen, Blok III, nr. 203, Godthåb.
Adolf Thomsen, Blok 4, 110, Godthåb.

ELEVFORENINGENS REGNSKAB 1976-77

Indtægter:

Salg af årsskrifter	9156,50	
Indgået ved elevmøde	4030,00	
Renter på bankbog	370,25	
Renter på giro	43,72	

Udgifter:

Trykning af årsskrift	11701,25	
Musik til elevmødet	1650,00	
Kost til elevmødet	2000,00	
Køkkenhjælp til elevmødet	219,20	
Stempel til girokort	97,40	
Bårebuket, Kr. Jørgensen	25,00	
Porto, kuverter o.l.	2314,95	
Årets underskud		4407,33
Balance	18007,80	18007,80

STATUS PR. 2. 6. 1977

Aktiver:

Kassebeholdning	484,73	
Girobeholdning	408,00	
Bankbeholdning	4242,13	

Passiver:

Egenkapital v. beg.	9542,19	
÷ årets underskud	4407,33	
Balance	5134,86	5134,86

Ringe, den 2. juni 1977

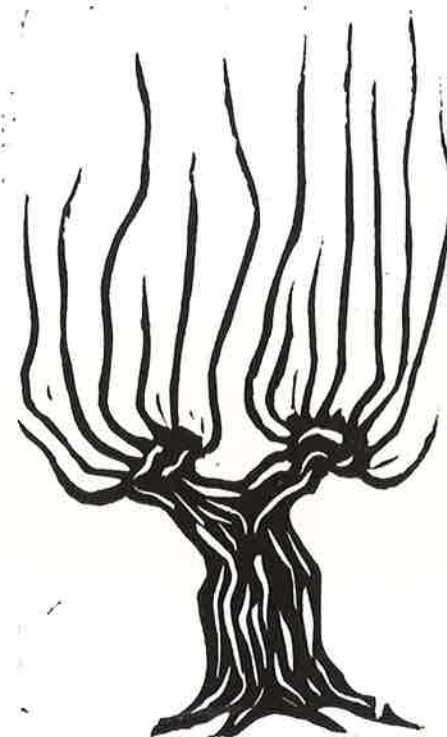
Birgit Aagaard

Regnskabet gennemgået og intet fundet at bemærke.

for Karl Hedemann

Asger Madsen
(sign)

Esther Torp
(sign)

Indhold

Ved skolens formand	3
Årets gang	5
På vej mod nye tider	8
Flammen	12
Katameranen	16
Vægterens råb til os	18
»De gode gamle dage«	19
Al begyndelse	21
Advent	23
Krydderi til fordøjelsen af fritidslæsning	24
Advent	26
Elevhilsener	30
Elevliste 1977-78	43
Elevforeningens regnskab	46